

Iman, kufr, nifak

[Bosanski – Bosnian – بوسني]

Abdulaziz b. Merzuk et-Tarifi

Prijevod: Senad Muhić

Revizija:
Ersan Grahovac

2014 - 1435

IslamHouse.com

﴿الإيمان والكفر والنفاق﴾

« باللغة البوسنية »

عبد العزيز بن مرزوق الطريفي

ترجمة: سناد موهيتش

مراجعة:

أرسان غراهوفاتس

2014 - 1435

IslamHouse.com

Iman, kufr, nifak

- Iman i kufr su dva pojma o kojima samo Allah odlučuje i niko nema pravo nikoga da proglasi nevjernikom ako za to nema jasan argument.

Svi se ljudi dijele na dvije skupine i ne postoji treća. Postoje samo vjernici i nevjernici. Uzvišeni veli: ***On vas stvara, pa ste ili nevjernici ili vjernici.*** (Et-Tegabun, 2.)

Propisi o ove dvije skupine su pojašnjeni u Kur'anu i sunnetu Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem.

Kada su u pitanju licemjeri, oni mogu biti:

- nevjernici, ukoliko skrivaju u svojim prsima nevjerovanje, a u javnosti se pokazuju kao vjernici, kao npr. da javno obznanjaju vjeru u Allaha, Njegovu knjigu, Poslanika, a to srcima poriču. Ovo se zove veliko licemjerstvo (en-nifaku-l-ekberu).
- muslimani, ukoliko skrivaju u svojim prsima griješenje, a javno ispoljavaju pokornost, kao npr. da javno obznanjaju poštenje, a u prsima kriju nepoštenje i iznevjeru ili da javno istinu govore, a u prsima im je suprotno tome. Ovo se naziva malim licemjerstvom (en-nifaku-l-esgaru), i prema takvima se ophodi na osnovu njihove forme, tj. ophodi se kao prema muslimanima.

➤ Osnovni propis kada je u pitanju imetak i krv muslimana jeste da je to svetinja, a kada je u pitanju nevjernik, osnova je da nema svetosti. Ovaj propis ne važi uvijek, kao npr. nevjernikov imetak i krv postaju sveti zbog ugovora koji sklopi sa muslimanima ili u slučaju da mu se garantuje sigurnost, dok krv vjernika prestaje biti sveta zbog činjenja određene vrste grijeha, kao npr. kada učini ubistvo ili blud nakon što se oženi.

➤ Nevjernicima se smatraju samo oni koje su Allah i Njegov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, proglasili takvima, kao npr:

- ko porekne Allaha ili Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem,

- ili se ismijava i izigrava sa Allahom i Poslanikom. Allah Uzvišeni veli: ***Reci: Zar se Allahu i riječima Njegovim i Poslaniku rugate? Ne ispričavajte se! Jasno je da ste nevjernici postali, nakon što ste vjerovali. Ako nekima od vas i oprostimo, druge ćemo kazniti zato što su krivci.*** (Et-Tevbe, 65-66.)

- ili bude inadžija i ne pokori se Allahu i Poslaniku,

- ili negira određeni islamski propis čija je ispravnost i jasnoća sa sigurnošću potvrđena,

- ili iznese laž na Allaha Uzvišenog, koji kaže: ***Usuđuju se da laži izmišljaju samo oni koji u Allahove riječi ne vjeruju, i oni su pravi lažljivci.*** (En-Nehl, 105.) I kaže: ***I ima li nepravdnijeg od onoga koji o Allahu izmišlja laži ili poriče Istinu koja mu dolazi? I zar nevjernicima nije mjesto u Džehennemu?*** (El-Ankebut, 68.) Dakle, nepravda u ajetu je protumačena nevjerstvom.

- ili učini ibadet nekome drugom pored Allaha. Uzvišeni kaže: ***A onaj koji se, pored Allaha, moli drugom bogu, bez ikakva dokaza o njemu, pred Gospodarom svojim će račun polagati, i nevjernici ono što žele neće postići.*** (El-Mu'minun, 117.)

Ibadet nekom drugom je nevjerstvo, bez obzira da li on bio učinjen čisto nekom drugom, a ne Allahu ili ga činio Allahu preko božanstava koje smatra posrednicima. Allah Uzvišeni veli: ***Oni se, pored Allaha, klanjaju onima koji im ne mogu ni nauditi niti im mogu kakvu korist pribaviti, i govore: Ovo su naši zagovornici kod Allaha. Reci: Kako da Allahu kazujete da na nebesima i na zemlji postoji nešto, a On zna da ne postoji. Neka je hvaljen, On i vrlo visoko iznad onih koje smatraju Njeu ravnim!*** (Junus, 18.)

- ili pripiše nekome pravo koje je isključivo samo Allahovo, kao npr. donošenje zakona, vladanje i suđenje

po nekon zakonu¹, zabranjivanje ili dozvoljavanje. Propisivanje zakona i donošenje presuda je Allah nazvao ibadetom, rekavši: ***Sud pripada jedino Allahu, a On je naredio da samo Njega obožavate.*** (Jusuf, 40.)

- ili smatra da neko drugi osim Allaha poznaje nevidljivo ili ono što će se dogoditi, u šta ulazi bavljenje sihrom i astrologijom. Allah Uzvišeni veli: ***Reci: Niko osim Allaha, ni na nebu ni na Zemlji, ne zna što će se dogoditi.*** (En-Neml, 65.)

- ili smatra da neko drugi pored Allaha ima mogućnost stvaranja, upravljanja, davanja života i smrti. Uzvišeni Allah kaže: ***Zar oni koje su učinili Allahu ravnim stvaraju kao što On stvara, pa im se stvaranje čini slično? Reci: Allah je stvoritelj svega i On je Jedini i Svemoćni.*** (Er-R'ad, 16.)

- ili pored vjernika, uzme nevjernike za prijatelje koje će voliti i pomagati. Allah Uzvišeni veli: ***A njihov je i onja među vama koji ih za zaštitnike prihvati.*** (El-Maide, 51.)

Nevjernik je i onaj ko ima mogućnost da spozna islam, pa tu mogućnost ne iskoristi ili se okrene od islama po svom izboru, pa makar on bio neznalica u stvarnosti. Ne uzima se u obzir to neznanje, jer je postojala

¹ Tj .dozvoljeno je vladati i suditi samo po Allahovom zakonu. (op. rev.)

moćnost za njegovo uklanjanje, a nije iskorišćena. Zato Allah o mnogobošcima veli: ***Međutim, većina njih ne zna Istinu, pa zato glave okreću.*** (El-Enbija, 24.)

Dakle, oni su po ajetu bili neznalice, ali svojom voljom.

I kaže: ***Ali nevjernici okreću glave od onoga čime im se prijeti.*** (El-Ahkaf, 3.)

Nema opravdanja čovjek koji čuje istinu, a zatim ne želi da detalje vezane za nju istražuje. Većina zablude u ummetu je upravo iz ovog razloga: čuju dio istine, a onda ne istražuju detalje vezane za nju.

Nedavanje pažnje istraživanju argumenata vezanih za šerijat i svijet uopćeno je osobina većine nevjernika. O tome Allah kaže: ***A koliko ima znamenja na nebesima i na Zemlji pored kojih prolaze, od kojih oni glave okreću!*** (Jusuf, 105.) I kaže: ***Mi smo im dali Kur'an, slavu njihovu, ali oni za slavu svoju ne haju.*** (El-Mu'minun, 171.)

Ako se čovjek okrene od istine, a spoznao je jedan njen dio, ne spadaju sa njega dužnosti koje ima prema ljudima, pa kako onda da spadnu dužnosti koje ima prema Allahu?!

Ukoliko čovjek ne bude razmišljao o znamenjima, neće moći razumjeti njihovu poruku i pouku, pa makar svaki dan posmatrao jasne dokaze i znamenja.

Allah Uzvišeni kaže: ***I to što je nebeski svod osiguran Naše je djelo, a oni se ipak okreću od znamenja koja su na njemu.*** El-Enbija, 32.)

Čovjek griješi ukoliko misli da ne mora slijediti istinu, ukoliko odustane od njenog detaljnog istraživanja.

Razlozi okretanja od istine mogu biti: oholost, igra i zabava, uživanje. Zato čovjek, kada ga zadesi neka nedaća, prestaje biti ohol i zaboravi na uživanja, pa to bude uzrokom prihvatanja istine.